

2. මහාවග්ගො

7. 2. 2. 2

[සත්තසුඤ්ඤගගමන සුත්තං]

18. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති අමබ්පාලිවනෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙහසි භික්ඛවොති. හදනෙතති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චක්ඛොසුං. භගවා එතදවොච:

1 ඕලෙසු අභභි - සිදු

7. 2. 2. 2.

[සත්තසුඤ්ඤගගමන සුත්තං]

18. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්කුචර අමබ්පාලි වනයෙහි වැඩ වෙසෙනසේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි'යි භික්ඛුන් ඇමැතු සේක. 'වහන්සැ'යි එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇඟවූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල කරුණ වදාළහ:

අනිච්චා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා, අද්ධුචා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා, අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා. යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඛ්ඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං, අලං විරජ්ඣං, අලං විමුච්චිං.

සිනෙරු භික්ඛවෙ, පබ්බතරාජා චතුරාසීති යොජනසහස්සාති ආයාමෙන, චතුරාසීතියොජනසහස්සාති වින්දරෙන, චතුරාසීතියොජන-සහස්සාති මහාසමුද්දෙ අජේකාගාලොහා, චතුරාසීතියොජනසහස්සාති මහාසමුද්දෙ අවමුග්ගතො.

හොති බො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං බහුති වස්සාති බහුති වස්සනනාති බහුති වස්සනසහස්සාති බහුති වස්සනනසහස්සාති දෙවො හ වස්සති. දෙවෙ බො පන භික්ඛවෙ, අවස්සනෙන යෙ කෙවිමෙ ඛිජගාමභුතගාමා ඔසධිතිණ-චනසපතයො¹ තෙ උස්සස්සනති විසුස්සනති හ භවන්ති.

ඵවං අනිච්චා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා, ඵවං අද්ධුචා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා, ඵවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා. යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බ සඛ්ඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං, අලං විරජ්ඣං, අලං විමුච්චිං.

හොති බො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං කදපි කරහපි දීසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන දුතියො සුරියො පාතුභවති. දුතියස්ස භික්ඛවෙ, සුරියස්ස පාතුභාවා යා තා කුන්තදියො² කුස්සබ්බා³ තා උස්සස්සනති, විසුස්සනති, හ භවන්ති.

ඵවං අනිච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, ඵවං අද්ධුචා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, ඵවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා. යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ අලමෙව සබ්බ සඛ්ඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං අලං විරජ්ඣං. අලං විමුච්චිං.

හොති බො සො භික්ඛවෙ සමයො යං කදපි කරහපි දීසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන තතියො සුරියො පාතුභවති. තතියස්ස භික්ඛවෙ සුරියස්ස පාතුභාවා යා කාචි මහානදියො⁴ සෙය්ඨදං: ගඛගා යමුනා අච්චවති කරහ මභි, තා උස්සස්සනති විසුස්සනති හ භවන්ති.

ඵවං අනිච්චා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා, ඵවං අද්ධුචා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, ඵවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා. යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඛ්ඛාරෙසු නිබ්බිජ්ඣං, අලං විරජ්ඣං, අලං විමුච්චිං.

හොති බො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං කදපි කරහපි දීසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන චතුන්දො සුරියො පාතුභවති. චතුන්දස්ස භික්ඛවෙ, සුරියස්ස පාතුභාවා යෙ තෙ මහාසරා යනො ඉමා මහානදියො සමභවන්ති⁴, සෙය්ඨදං: අනොතතනං, සිහපපානං, රථකාරං, කණ්ණ-මුණ්ණං, කුණාලං, ජද්දනනං මජ්ඣකිනී.⁵ තා උස්සස්සනති විසුස්සනති. හ භවන්ති.

ඵවං අනිච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා -පෙ- අලං විමුච්චිං.

1. ඔසධිතිණචනසපතයො - මජ්ඣ. 2. යො කාචි කුන්තදියො - මජ්ඣ. 3. කුස්සබ්බා - මජ්ඣ. 4. පමතකනභි - මජ්ඣ. 5. මජ්ඣකිනියො - මජ්ඣ.

මහණෙනි, සංඝකාරයෝ අනිත්‍යයහ. මහණෙනි, සංඝකාරයෝ අධ්‍රැවයහ (අසචිරහ). මහණෙනි, සංඝකාරයෝ අනායාසිකයහ (අභයවනගහ). මහණෙනි, සඵසංඝකාරයන්හි නිජේදය දැනැවීමට මෙ කරුණු පමණ වේ මැයි. විරාගය දැනැවීමට පමණ වේ මැයි. මිදුමට පමණ වේ මැයි.

මහණෙනි, සුභෙරපචිරද අයමින් සුවාසුදහසෙක් යොදුහ. විතරින් සුවාසුදහසෙක් යොදුහ. සුවාසුදහසක් යොදුන් මහසසුරෙහි ගැලී සිටියේ ය. සුවාසුදහසක් යොදුන් මහමුහුදින් මතුයෙහි නැගී සිටියේ ය.

මහණෙනි, යම් හෙයකින් බොහෝ වමීයක් බොහෝ වමීදහසක් බොහෝ වමීසුවහසක් වමී නො කෙරේ නම් එබඳු සමයෙක් ඇත. මහණෙනි, මෙහෙය නො වටුන් ම යමිකිසි ඛිජ්ඣාම භුතගාම මෘණධි නාණ වනසපතිහු වෙන් නම් උහු විශලෙත්. වෙසෙසින් විශලෙත්. යලී නො වැඩෙත්.

මහණෙනි, මෙසේ සංඝකාරයෝ අනිත්‍යයහ. මහණෙනි, මෙසේ සංඝකාරයෝ අසචිරගහ. මහණෙනි, මෙසේ සංඝකාරයෝ අනායාස රතිතයහ. මහණෙනි, සඵසංඝකාරයන්හි නිජේදයට (කලකිරීමට මේ පමණ මැයි. විරාගයට (නො ඇලීමට) මේ පමණ මැයි. මිදෙන්නට මේ පමණ මැයි.

මහණෙනි, යම් හෙයකින් දිගුකල් ඇවෑමෙන් කිසියම් ම කලෙක දෙවන සුයතියෙක් පාල වන්නේ ය. මහණෙනි, දෙවන භිරුහුගේ පාල වීමෙන් යම් ඒ කුඩා නදිහු ද කුඩා දියවිල්ලු ද වෙන් නම්, උහු විශලෙත්, වෙසෙසින් විශලෙත්, නො වැඩෙත්.

මහණෙනි, මෙසෙසින් සංඝකාරයෝ අනිත්‍යයහ. මෙසෙසින් සංඝකාරයෝ නො තීරගහ. මෙසෙසින් සංඝකාරයෝ අනායාසිකයහ. මහණෙනි, සඵසංඝකාරයන්හි නිජේදයට මෙය ම ප්‍රමාණ වෙයි. විරාගයට මේමැ පමණ වෙයි. විමොක්ඛයට මෙ මැ ප්‍රමාණ වෙයි.

මහණෙනි, දිඝිරාත්‍රයක්හුගේ ඇවෑමෙන් කිසියම් ම කලෙක්හි යම් හෙයකින් තෙවන සුයතියෙක් පහල වේ නම් එබඳු සමයෙක් වෙයි. මහණෙනි, තෙවන භිරුහුගේ පාල වීමෙන් ගඩා ය, යමුනා ය, අචිරවතී ය, සරභු ය, මහී ය, යන යම් එ මහානදිහු වෙන් නම්, උහු විශලෙත්, වෙසෙසින් විශලෙත්, නො වැඩෙත්.

මහණෙනි, සංඝකාරයෝ වෙසෙසින් අනිත්‍යයහ. මෙසේ සංඝකාරයෝ නො තීරගහ. මෙසෙසින් සංඝකාරයෝ අස්වැසුම් රතිතයහ. මහණෙනි, සඵසංඝකාරයන්හි නිජේදයට මෙ මැ පමණ වෙයි. විරාගයට මෙ පමණ වෙයි. විමොක්ඛයට මෙ මැ පමණ වෙයි.

මහණෙනි, දිඝිරාත්‍රයක්හුගේ ඇවෑමෙන් කිසිකලෙක්හි යම් හෙයකින් සතරවන සුයතියෙක් පාල වේ නම්, එබඳු සමයෙක් වෙයි. මහණෙනි, සතරවන භිරුහුගේ ප්‍රාදුර්භාවයෙන් යම් තැනෙකින් මේ මහානදිහු උපදනාහු නම් එ මහවිල්ලු ද. එනම්: අනවකප්පා ය, සිංහ-ප්‍රපාත ය, රථකාර ය, කණ්ඩුකො ය, ඡවිදන්ත ය, මජ්ඣකිනී ය යන එ මහවිල්ලු විශලෙත්, වෙසෙසින් විශලෙත්, නො වැඩෙත්.

මහණෙනි, මෙසෙසින් සංඝකාරයෝ අනිත්‍යයහ ... මිදෙන්නට මේ පමණ මැයි.

භොති ඛො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං කදපි කරහපි දීඝස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන පඤ්චමො සුරියො පාතුභවති. පඤ්චමස්ස භික්ඛවෙ, සුරියස්ස පාතුභාවා සොඡනසතිකානිපි මහාසමුද්දෙ උදකානි මගච්ඡන්ති, දව්ශොඡනසතිකානිපි මහාසමුද්දෙ උදකානි මගච්ඡන්ති, තියොඡනසතිකානිපි මහාසමුද්දෙ උදකානි මගච්ඡන්ති, -පෙ- සත්තයොඡනසතිකානිපි මහාසමුද්දෙ උදකානි මගච්ඡන්ති, සත්තතාලම්පි මහාසමුද්දෙ උදකං සණ්ඨාතී, ඡතාලම්පි පඤ්චතාලම්පි චතුතාලම්පි තිතාලම්පි දව්තාලම්පි තාලමත්තම්පි මහාසමුද්දෙ උදකං සණ්ඨාතී, සත්තපොරිසම්පි මහාසමුද්දෙ උදකං සණ්ඨාතී, ඡපොරිසම්පි -පෙ- පඤ්චපොරිසම්පි -පෙ- චතුපොරිසම්පි -පෙ- තිපොරිසම්පි -පෙ- දව්පොරිසම්පි -පෙ- පොරිසම්පි -පෙ- අඛිසපොරිසම්පි -පෙ- කච්චිමත්තම්පි -පෙ- ඡණ්ණකාමත්තම්පි -පෙ- ගොපඡකමත්තම්පි මහාසමුද්දෙ උදකං සණ්ඨාතී.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සරදසමයෙ චුලලඡුඝිතකෙ දෙවෙ චස්සනෙන තත් තත් ගොපදෙසු උදකානි සීතානි භොනති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, තත් තත් ගොපදමත්තානි මහාසමුද්දෙ උදකානි සීතානි භොනති. පඤ්චමස්ස භික්ඛවෙ, සුරියස්ස පාතුභාවා අඛිගුලපබ්බතෙමනමත්තම්පි¹ මහාසමුද්දෙ උදකං හ භොති.

එවං අනිච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අද්ධුවා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඛ්ඛාරෙසු තීබ්බිඤ්චුං, අලං විරජ්චුං, අලං විමුච්චිතුං.

භොති ඛො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං කදපි කරහපි දීඝස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන ඡට්ඨො සුරියො පාතුභවති. ඡට්ඨස්ස භික්ඛවෙ සුරියස්ස පාතුභාවා අයඤ්ච මහාපඨවී සිනෙරු ව පබ්බතරාඡා වූපායනති සඤ්චුපායනති සමපඤ්චුපායනති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, කුම්භකාරපාකො ආලීම්පිනො² පඨමං පඨමං වූපෙති සඤ්චුපෙති සමපඤ්චුපෙති.³ එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඡට්ඨස්ස සුරියස්ස පාතුභාවා අයඤ්ච මහාපඨවී සිනෙරු ව පබ්බතරාඡා වූපායනති සඤ්චුපායනති⁴ සමපඤ්චුපායනති.

එවං අනිච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අද්ධුවා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අනස්සාසිකා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඛ්ඛාරෙසු තීබ්බිඤ්චුං, අලං විරජ්චුං, අලං විමුච්චිතුං.

භොති ඛො සො භික්ඛවෙ, සමයො යං කදපි කරහපි දීඝස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන සත්තමො සුරියො පාතුභවති. සත්තමස්ස භික්ඛවෙ, සුරියස්ස පාතුභාවා අයඤ්ච මහාපඨවී සිනෙරු ව පබ්බතරාඡා ආදීපපනති, පඡ්ඡලනති, එකඡාලා භවනති. ඉමිස්සා ව භික්ඛවෙ, මහාපඨවියා සිනෙරුස්ස ව පබ්බතරාඡස්ස ක්ඛායමානානං ඛිස්සමානානා අග්භී වානෙන බිත්තා යාව බුභවලොකාපි ගච්ඡන්ති.⁵

1. අඛිගුලපබ්බතෙමනම්පි - මඡසං. 2. ආලෙපිනො - මඡසං.
 3. වූපමභී, සඤ්චුපමභී, සමපඤ්චුපමභී - මඡසං.
 4. වූමොගභී, සඤ්චුමොගභී, සමපඤ්චුමොගභී - මඡසං. 5. ගච්ඡති - මඡසං.

මහණෙනි, දීඝීරාත්‍රයක් හුගේ ඇවෑමෙන් කිසියම් කලෙක්හි යම් හෙයකින් **පස්වන සුග්ගියෙක් ප්‍රාදුර්භූත වේ** නම්, එබඳු සමයෙක් ඇත. මහණෙනි, පස්වන ඝිරාත්‍රයේ පාලවීමෙන් මහා සමුද්‍රයෙහි සියක් යොදුනෙහි වූ දිය දු පහල බස්නේ ය. මහා සමුද්‍රයෙහි දෙසියක්යොදු-නෙහි වූ දිය දු පහල බස්නේ ය. මහසයුරෙහි තුන්සියක් යොදුනෙහි වූ දිය දු පහල බස්නේ ය ... මහසයුරෙහි සත්සියක් යොදුනෙහි වූ දිය දු පහල බස්නේ ය. මහසයුරෙහි සත්තලක් පොහොනා පමණ වූ ද දිය සිටුවේ ය. සත්තලක් පොහොනා වූ ද ... පස්තලක් පොහොනා වූ ද ... සිටුවනලක් පොහොනා වූ ද ... තුන්තලක් පොහොනා වූ ද ... දෙනලක් පොහොනා වූ ද ... තලක් පොහොනා මතු වූ ද දිය මහමුහුදෙහි සිටුවේ ය. මහාසමුද්‍රයෙහි සඤ්ච පුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද දිය (ශෙෂව) සිටුවේ ය. භසිපුරුෂප්‍රමාණ වූ ද ... පඤ්චපුරුෂප්‍රමාණ වූ ද ... චතුෂ්පුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද ... ත්‍රිපුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද ... ද්විපුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද ... පුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද ... අසිපුරුෂ ප්‍රමාණ වූ ද ... කච්චාත්‍ර වූ ද ... දණ්ඨ මතු වූ ද ... ගොප් ඇට මතු වූ ද, දිය මහාසමුද්‍රයෙහි ශෙෂ ව සිටුවේ ය.

මහණෙනි, යම් පරිදි සරාකල්හි මහදිය පොද ඇති වැසිවස්නා කල්හි එ එ තන්හි ගොපදයන්හි දිය සිපියේ වේ නම්, මහණෙනි, එ පරිදි ම එ එ තන්හි ගොපද මාත්‍ර වූ දිය මහ සයුරෙහි ශෙෂ ව සිපියේ වෙයි. මහණෙනි, පස්වන ඝිරාත්‍රයේ පාල වීමෙන් ඇඟිලිපුරුක් තෙමන මතු වූ ද දිය මහසයුරෙහි නො වන්නේ ය.

මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අතිස වෙත් මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අභ්‍රූව වෙත්. මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අනාඤ්ඤාසික (අඤාඤ්ඤා හෙයින් ආඤ්ඤා රහිත) වෙත්. මහණෙනි, සඵ-සංඝකාරයන්හි නිවේදයට මෙ ම පමණ වෙයි. විරාගයට මෙ ම පමණ වේ. මිදෙන්නට මෙ ම පමණ වෙයි.

මහණෙනි, දිගුකල් ඇවෑමෙන් කිසියම් කලෙක්හි යම් හෙයකින් **සවන සුග්ගියෙක් පාල වේ** නම්, එබඳු කලෙක් වෙයි. මහණෙනි, සවන ඝිරාත්‍රයේ පාල වීමෙන් මෙ මහපොළොව හා සුනෙර පවුරද දුමන්තේ ය. වෙහෙසින් දුමන්තේ ය. අත්‍යුතකම්යෙන් දුමන්තේ ය. මහණෙනි, යම් පරිදි කුඹල්කරු උදුනෙක් ගිනි දල්වනලදුයේ පලවූ පලවූ යම්යේ දුමා ද, වෙහෙසින් දුමා ද, අත්‍යුතකම්යෙන් දුමා ද, මහණෙනි, එහෙයින් ම මෙ මහපොළොව හා සුනෙරපවුරුප්පය සවන ඝිරාත්‍රයේ ප්‍රාදුර්භූතයෙන් දුමන්තේ ය. වෙහෙසින් දුමන්තේ ය. අත්‍යුතකම්යෙන් දුමන්තේ ය.

මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අතිතාසන. මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අසපිරයන. මහණෙනි, සංඝකාරයෝ මෙහෙයින් අනාඤ්ඤාසිකයන. මහණෙනි, සඵසංඝකාරයන්හි නිවේදයට මෙ ම පමණ වෙයි. විරාගයට මෙ ම පමණ වෙයි. මිදෙන්නට මෙ ම පමණ වෙයි.

මහණෙනි, යම් හෙයකින් දීඝීරාත්‍රයක් හුගේ ඇවෑමෙන් කිසි කලෙක්හි **සත්වන සුග්ගියෙක් පාල වේ** නම්, එබඳු සමයෙක් ඇත. මහණෙනි, සත්වන ඝිරාත්‍රයේ පාල වීමෙන් මෙ මහපොළොව ද සුනෙරපවුරද ද ගිනිගෙණ ඇවිලෙයි, දිලිහෙයි, එක ම ගිනිදල් වෙයි. මහණෙනි, මෙ මහපොළොවත් සුනෙරපවුරදත් දූවෙත් දූවෙත් ම වාතයෙන් ක්ෂිප්ත වූ ගිනිහු බහිලෝ හිමි කොට යෙහි.

සිනෙරුය්‍ය ව භික්ඛවෙ, පබ්බතරාජය්‍ය ක්‍යායමානස්‍ය ඛය්‍යමානස්‍ය විනස්‍යමානස්‍ය මහතා තෙජෝබ්‍රහ්මින අභිභුතස්‍ය යොජනසතිකාතිපි කුටාති පලුජ්ජනති, දභියොජනසතිකාතිපි කුටාති පලුජ්ජනති, තියො-ජනසතිකාතිපි කුටාති පලුජ්ජනති, චතුරයොජනසතිකාතිපි කුටාති පලුජ්ජනති, පඤ්චයොජනසතිකාතිපි කුටාති පලුජ්ජනති.

ඉමීය්‍යා ව භික්ඛවෙ, මහාපඨවියා සිනෙරුය්‍ය ව පබ්බතරාජය්‍ය ක්‍යා-මානානං ඛය්‍යමානානං නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤායති¹ න මසී භෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සප්පිය්‍ය වා තෙලුය්‍ය වා ක්‍යායමානස්‍ය ඛය්‍යමානස්‍ය නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤායති න මසී, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමීය්‍යා ව මහාපඨවියා සිනෙරුය්‍ය ව පබ්බතරාජය්‍ය ක්‍යායමානානං ඛය්‍යමානානං නෙව ඡාරිකා පඤ්ඤායති න මසී.

එවං අනිච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අද්දුච්චා භික්ඛවෙ සඛ්ඛාරා, එවං අනස්‍යාසිකා භික්ඛවෙ, සඛ්ඛාරා. යාවඤ්චිදං භික්ඛවෙ අලුමෙව සබ්බසඛ්ඛා-රෙසු නීබ්බිඤ්චං, අලං විරජ්ජතුං, අලං විමුච්චිතුං.

නත්‍ර භික්ඛවෙ, කො මනනා, කො සද්ධාතා අයඤ්ච මහාපඨවි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා - **ඛියතිස්‍යනති, විනසතිස්‍යනති, න භවිස්‍යනතිති අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨපදෙති.**

භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, සුනෙතනස්‍ය නාම සථා අහොසි තිථ්ඨකරො කාමේසු විතරාගො. සුනෙතනස්‍ය ඛො පන භික්ඛවෙ, සඤ්චිනො අනෙකානී සාවකසනාති අහෙසුං. සුනෙතෙතා භික්ඛවෙ සථා සාවකානං බ්‍රහ්මලොකසභව්‍යතාය ධම්මං දෙසෙති. යෙ ඛො පන භික්ඛවෙ, සුනෙතනස්‍ය සඤ්චිනො බ්‍රහ්මලොකසභව්‍යතාය ධම්මං දෙසෙතනස්‍ය සබ්බෙන සබ්බා සාසනං ආජාතීංසු, තෙ කායස්‍ය හෙද පරමමරණා සුගතීං බ්‍රහ්මලොකං උපපජ්ජිංසු.² යෙ න සබ්බෙන සබ්බං සාසනං ආජාතීංසු. තෙ කායස්‍ය හෙද පරමමරණා අපෙසකච්චෙ පරතිමිතිච්චසච්ඡතීනං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු.³ අපෙසකච්චෙ නිමමානරතීනං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු.² අපෙසකච්චෙ තුසිතානං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අපෙසකච්චෙ යාමානං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අපෙසකච්චෙ තාවතීංසානං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු අපෙසකච්චෙ චාතුමමහාරාජිකානං දෙව්‍යානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අපෙසකච්චෙ ඛ්‍යතීයමහාසාලානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අපෙසකච්චෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු. අපෙසකච්චෙ ගහපතිමහාසාලානං සභව්‍යතං උපපජ්ජිංසු.

අථ ඛො භික්ඛවෙ සුනෙතනස්‍ය සඤ්චිනො එතදහොසි. න ඛො පනෙතා පඤ්චපං යොහං සාවකානං සමසමගතියො³ අස්‍යං අභිසම්ප-රායං. යනත්‍රුනාහං උතතරීං මෙතනං⁴ භාවෙය්‍යනති. අථ ඛො භික්ඛවෙ, සුනෙතෙතා සථා සත්තවස්‍යාති මෙතනං විතනං භාවෙසි. සත්තවස්‍යාති මෙතනං විතනං භාවෙච්චා **සත්තසංචචචිචචකපෙස** නසීමං ලොකං පුනරාගමාසි. **සංචචචමානෙ** සුදං භික්ඛවෙ, ලොකෙ ආභස්‍යරූපගො ගොති, **විචචචමානෙ** ලොකෙ සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මවිමානං උපපජ්ජති.

1 පඤ්ඤායතී - සිමු 2. උපපජ්ජිංසු - සිමු.
3 සමගතියො - කථචි 4. උතතරීමෙතනං - මජ්ඣ., ඝරා

මහණෙනි, ඇවිලගත් දූවෙන වැනැහෙන මහගිනිකදින් මැඩුණු සිනෙරුපඵනරාජයාගේ සියක්යොදුන් උසැති කුටයෝ ද බිඳ වැටෙත්. දෙසියක් යොදුන් උසැති කුටයෝ ද බිඳ වැටෙත්. තුන්සියක් යොදුන් උසැති කුටයෝ ද බිඳ වැටෙත්. සාරසියක් යොදුන් උසැති කුටුහු දු සිඳි වැටෙත්. පන්සියක් යොදුන් උසැති කුටුහු ද සිඳි වැටෙත්.

මහණෙනි, ඇවිලගත්, දූවෙන මෙ මහපොළොවෙහි ද සිනෙරු-පඵනරාජයාගේ ද හළ හා දූලි නො හැරේ ම ය. මහණෙනි, ඇවිලගෙන දූවෙන සර්පිඡ්හුගේ (ගිනෙල්ලි) හෝ තෙලෙයක්හුගේ හළ හෝ දූලි නො මැ පැණෙන්නේ යමිසේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම ඇවිලගෙන දූවෙන මෙ මහපොළොවෙහි හා සිනෙරුපඵනරාජයාගේ ද හළ හා දූලි නො පැණෙයි.

මහණෙනි, සංස්කාරයෝ මෙසේ අතීතයහ. මහණෙනි, සංස්කාරයෝ මෙසේ අසඹිරයහ. මහණෙනි, සංස්කාරයෝ මෙසේ අනායවාසිකයහ. මහණෙනි, සඵනසංස්කාරයන්හි නිජේදයට නිසි මැ යි. විරාගයට නිසි මැ යි මිදෙන්නට නිසි මැ යි.

මහණෙනි, “මෙ මහපොළොව හා මෙ සිනෙරුපඵනරාජයා ගින්හෙන් දූවෙන්නාහ, වැනැහෙන්නාහ, නො පවත්නාහ”යි දූමපදයන් හෙවත් *සොධාපන්නයන් හැර වෙන කවරෙක් මනුෂ්‍යයට සමන් වේ ද? කවරෙක් හදහන්නේ ද?

මහණෙනි, භුතපුඵයෙකි. තීඡ්භිංකර වූ කාමයන්හි (විෂකම්මන වශයෙන්) පහ කල රාගය ඇති සුනෙතන නම් ශාඤ්ඤාවරයෙක් වී ය. මහණෙනි, සුනෙතන ශාඤ්ඤාව අනෙකයන ශ්‍රාවකයෝ වූහ. මහණෙනි, සුනෙතන ශාඤ්ඤාවෙහි බ්‍රහ්මලොකසභාවය සදහා සඵඵනට දහම් දෙසයි. මහණෙනි, බ්‍රහ්මලොකසභාවය සදහා දහම් දෙසන සුනෙතන ශාඤ්ඤාහුගේ අනුශාසනය යම් කෙනෙක් සඵප්‍රකාරයෙන් දැනගත්තාහු ද, ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත බ්‍රහ්මලොකයට (උපත් විසින්) පැමිණියහ. යමෙක් සඵප්‍රකාරයෙන් අනුශාසනය (පිලිපැදීම) විසින් නො දන්නා ද, ඔහු ඇතැමෙක් කාබුන් මරණින් මතු පරනිර්මිතවශවර්තී දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියහ. ඇතැම්හු නිඡ්ඤාණරතී දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියහ. ඇතැම් කෙනෙක් තුසිතදෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියහ. ඇතැම්හු යාමදෙවියන්ගේ සහභාවයට (ප්‍රතිසංඛිවයයෙන්) එලැඹියහ. ඇතැම්හු තාවතිසදෙවියන්ගේ සහභාවයට එලැඹියහ. ඇතැම්හු වාතුමමහාරාඡ්ක දෙවියන්ගේ සහභාවයට එලැඹියහ. ඇතැම්හු කෂත්‍රිය-මහාසාරයන්ගේ සහභාවයට එලැඹියහ. ඇතැම්හු බ්‍රාහ්මණමහාසාරයන්ගේ සහභාවයට එලැඹියහ. ඇතැම්හු ගෘහපතිමහාසාරයන්ගේ සහභාවයට එලැඹියහ.

මහණෙනි, එක්බිති සුනෙතන ශාඤ්ඤාව මෙබඳු සිනෙක් විය. “යම් හෙයකින් මම පරලොඡ්භි ශ්‍රාවකයනට සමසම ගති ඇතියෙම් වෙමි නම්, තෙල මට අනුරු නො වේ මැ යි. මම මතුයෙහි දු මෙමත්‍රිධ්‍යානය වඩන්නෙමි නම් මැනවැ”යි මහණෙනි, එක්බිති සුනෙතන ශාඤ්ඤා සත්වසක් මෙන්සින් වැඩී ය සත්වසක් මෙන් සින් වඩා සඤා සාවතී-විවතී කලපයක්, පිලිසද විසින් මෙ මිනිස්ලොවට නො පැමිණියේ ය.- මහණෙනි, ලොව නස්නා කල්හි හෙ ආනාසවරොපග වෙයි. ලොව විවතී වන කල්හි ශුන්‍යබ්‍රහ්මවිමානයට (උත්පතති විසින්) එලැඹෙයි.

නත්‍ර සුදං භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මා භොති මහාබ්‍රහ්මා අභිභු අනභිභුතො අඤ්ඤදඤ්ඤි දසො වසවතති. ඡතතිංසකඛන්‍යා ඛො පන භික්ඛවෙ, සකෙකා අභොසි දෙවානම්ඤ්ඤ, අනෙකසනකඛන්‍යං රාජා අභොසි වකඛවතති ධම්මකො ධම්මරාජා; වාතුරතොනා විජිතාචී ඡනපදඡාවරියපපතොනා සත්තරතනසම්භ්‍යාගතො. පරොසහස්සං ඛො පනස්ස පුත්තා අභෙසුං සුරා වීරඛහරූපා භරතෙනපපමඤ්ඤා. තො ඉමං පඨවිං සාගරපරියන්තං අදණ්ඩන අසඤ්ඤ ධම්මෙන අභිවිජීය අඡ්ඛාවසි.

සො භි නාම භික්ඛවෙ, සුභෙනොනා සඡා එවං දීභාසුකො සමානො එවං වීරඡීතිකො අපරිමුතොනා අභොසි ඡාතියා ඡරාමරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුකෙඛහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි. අපරිමුතොනා දුකඛසමාති වදුමි.

තං කීස්ස භෙතු. වතුන්තං ධම්මානං අනඤ්ඤොධා අපපට්චෙධා. කතමෙසං වතුන්තං: අරියස්ස සීලස්ස අනඤ්ඤොධා අපපට්චෙධා, අරියස්ස සමාධිස්ස, අරියාය පඤ්ඤාය, අරියාය විමුත්තියා අනඤ්ඤොධා අපපට්චෙධා.

තඤ්ඤං භික්ඛවෙ අරියං සීලං අනුබුද්ධං පටිච්ඤා, අරියො සමාධි අනුබුද්ධො පටිච්ඤො, අරියා පඤ්ඤා අනුබුද්ධා පටිච්ඤා,¹ අරියා විමුත්ති අනුබුද්ධා² පටිච්ඤා, උච්ඡින්නා භවතණ්හා, ඛිණා භවනෙත්ති, නන්දිති පුනඛහවොති. ඉදමචොච භහවා, ඉදං වඡා සුභතො අථාපරං එතදචොච සඡා:

- 77. සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච විමුත්ති ච අනුත්තරා,
අනුබුද්ධා ඉමෙ ධම්මා ගොතමෙන යසස්සිනා.
- 78. ඉති බුද්ධො අභිඤ්ඤාය ධම්මමකඛාසි භික්ඛුනං,
දුකඛස්සන්තකරො සඡා වකඛුමා පරිනිබ්බුතො.

මහණෙනි, බඩ තෙමේ එහි හැම බඩුන් මැඩ වෙසෙන සුළුයේ (කිසිවකු විසිනුදු) නො මඩනාලදුයේ එකානතයෙන් සියල්ල දක්නේ වගවර්තී වූයේ මහාබුභම වෙයි. මහණෙනි, සතිය්චරක් ශක්‍ර දෙවෙසු විය. අනෙක-ශතචාරයක් සක්විතී රජ වූයේ ධාර්මික ධර්මාජ වූයේ සිවුසයුරු හිමි කොට ඇති පොළොව ඇතියේ සතුරන් දිනන සුළුයේ ජනපදයන්හි සඵචරභාවයට පැමිණියේ සත්චර්වනින් සපන් විය. ඔහට සුර වූ විරාඛග වූ සතුරුසෙන් මඩනා දහසින් වැඩි පුත්‍රයෝ වූහ. හෙ සසුරු පිරිසත් මෙ පොළොව අදහසියෙන් අගභ්‍රයෙන් දැහැමින් දිනා ඉසුරුමත් ව විසි ය.

මහණෙනි, එ සුනෙත්ත ශාක්‍යා තෙම මෙසේ දිඝිසුභක වූයේ ම මෙසේ විරසවිතික වූයේ ම ජාතියෙන් ජරාමරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකින් දෙමනසින් දැඩි ආයාසයෙන් නොමිදුනේ ම විය. වාතනදුඛයෙන් අපරිමුක්ත යයි කියමි.

එ කචර හෙසින යත්: දහම්සතරක්භුගේ අනනුබොධියෙන, අප්‍රති-වෙධියෙන. කචර සතරක්භුගේ යත්: ආයතීඝිලයාභේ අනනුබොධියෙන් අප්‍රතිවෙධියෙන. ආයතීසමාධිභුගේ ... ආයතීප්‍රඥවගේ ... ආයතීවිමුක්තීභුගේ අනනුබොධියෙන් හා අප්‍රතිවෙධියෙන.

මහණෙනි, එ ම ආයතීඝිලය (මා විසින්) අනුබුද්ධි ය, ප්‍රතිවිද්ධි ය. ආයතීසමාධිය අනුබුද්ධි ය, ප්‍රතිවිද්ධි ය. ආයතීප්‍රඥව අනුබුද්ධි ය, ප්‍රතිවිද්ධි ය. ආයතීවිමුක්තිය අනුබුද්ධි ය, ප්‍රතිවිද්ධි ය. භවතාණොච උසුන් කරණ ලදු. භවරජ්ජව ක්‍ෂිණ විය. දැන් පුනභීවයෙක් නැතැයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේය වදාලසේක. මේය වදාරා සුගතශාක්‍යාන් වහන්සේ යලි අනෙකක් ද වදාලසේක:

1. යශසී ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් අනුතතරඝිලය, අනුතතර-සමාධිය, අනුතතරප්‍රඥව, අනුතතරවිමුක්තිය යන මේ ධර්මයෝ අවබෝධ කරණලදහ.
2. මෙසේ බුදුහු විශිෂ්ටඥනයෙන් දැන හික්කුන්ට දහම් වදාලහ. වාතනදුඛය අනත කරණ පසැස් ඇති ශාක්‍යාන් වහන්සේ (කෙලශ-පරිනිවෘණයෙන්) පිරිනිවෘත්ත සි.